

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ।

ਖੋਸਲਾ ਜੇ.

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਿਰਾਨਵਤੀ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਗੁਲਾਬ ਸਿੰਘ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ,

1954 ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 35-ਡੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ

ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਾਯੋਜਨ) ਐਕਟ (1951 ਦਾ LXX)—ਸੈਕਸ਼ਨ 36—
 ਰਾਵਲਪਿੰਡੀ ਵਿਖੇ 16 ਸਤੰਬਰ, 1946 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਾਅਦਾ-ਦਾਤਾ ਅਤੇ ਲੈਣਦਾਰ ਦੋਵੇਂ
 ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ— ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੀਮਾ 15 ਸਤੰਬਰ, 14 ਨੂੰ 14 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ—

ਏ. ਪੀ. ਪੀ. ਵਿਸਥਾਪਿਤ 15 ਸਤੰਬਰ, 1949 ਤੋਂ ਲਥੇ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੈਣਦਾਰ—ਕੀ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਲੈਣਦਾਰ ਸੀਮਾ ਦੀ ਬਾਰ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਉਹ ਕੇਸ ਜੋ 1948 ਦੇ ਐਕਟ XLVII ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਧਾਰਾ 8 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਿਠੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੱਕ ਸੀਮਾ ਵਧਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 36(ਏ) ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। . ਫਿਰ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਹਨ ਜੋ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ, ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਐਕਟ ਦੀ ਇਹਨਾਂ ਧਾਰਾ 8(ਬੀ) 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾ ਤਾਂ ਹੀ ਵਧਾਈ ਗਈ ਸੀ ਜੇਕਰ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦਾਅਵਾ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਭਾਵ, 18 ਦਸੰਬਰ, 1950 ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਪਹਿਲਾਂ ਭੇਜੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਲੈਣਦਾਰ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰ ਦੋਵੇਂ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ-ਨੋਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 4, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਸੈਕਸ਼ਨ 8(a) ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 8(ਬੀ) ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਅਵਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਸ਼ੁੱਧ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ 1948 ਦੇ ਐਕਟ XLVII ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਵਧਾਈ ਗਈ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1950 ਦੇ ਐਕਟ LXVIII ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ 1951 ਦੇ ਐਕਟ LXX ਦੀ ਧਾਰਾ 36(a) ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਸਹੀ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸ਼੍ਰੀ ਗਿਰਧਰ ਕਿਸ਼ਨ ਭਟਨਾਗਰ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ ਦਸੰਬਰ, 1953 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ, ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।

ਜੇਐਲ ਭਾਟੀਆ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਖੋਸਲਾ, ਜੇ. ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਹੀ ਸਵਾਲ ਖੋਸਲਾ, ਜੇ. 1951 ਦਾ LXX, ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ 16 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਰਾਵਲਪਿੰਡੀ ਵਿਖੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਕ ਵਾਅਦਾ ਮੁਆਫੀ ਨੋਟ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ। 1946. ਏ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਸੀਮਾ 15 ਸਤੰਬਰ, 1949 ਨੂੰ ਗੁਲਾਬ ਸਿੰਘ ਸਾਬਕਾ ਪੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀਵੀਰਨਵਤੀ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਧਾਰਾ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ।

ਖੋਸਲਾ, 'ਜੇ. ਐਕਟ ਦੀ 36 (ਏ) ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

"36. ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ।— ਭਾਰਤੀ ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1908

(IX ਦਾ 1908), ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ

ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, —

(ਏ) ਕੋਈ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ -

ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ) ਐਕਟ, 1948

(1948 ਦਾ XLVII) ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਾਬੰਦੀ ਦੀ

ਮਿਆਦ ਵਧਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ

ਪਿਛਲੇ ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਜਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੋਧਿਆ ਹੋਇਆ ਭਾਗ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ: -

"8. ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ।— ਭਾਰਤੀ ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1908

(IX ਦਾ 1908) ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ

ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ-

(a) ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ 14 ਅਗਸਤ, 1947 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਜਾਂ

(b) ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਵੀਰਾਨਵਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਥਿਤ ਇੱਕ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਪ੍ਰਤੀ ਪੁੱਤਰਾਂ (ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਸੰਸਥਾ) ਸੋਧ ਐਕਟ, 1950 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਜਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

"4. ਪ੍ਰਤੀ ਪੁੱਤਰ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ। -ਜਾਬਤਾ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1908 (V of 1908), ਜਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸਥਾਨਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕਿਸੇ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇੱਕ ਵਿਸਥਾਰਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਸੰਸਥਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਨਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਿਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਹ ਜਾਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਜਾਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ, ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਨ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਭ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ -

- (i) ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ, ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਨ, ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਲਾਭ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪੁੱਤਰ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ;
- (ii) ਕਿਰਿਆ ਦਾ ਕਾਰਨ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਹੁਣ ਕਿਸੇ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ

1106 ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼ ਵੋਲ. ਵੀ.ਆਈ.ਡੀ
ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵੀਰਾਨਵਤੀ ਵਿ. ਪਾਕਿਸ ਟੈਨ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਥਿਤ ;
ਗੁਲਾਬ ਸਿੰਘ

ਖੋਸਲਾ, ਜੇ.

(iii) ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਦਾਰਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਸਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ; ਅਤੇ

(iv) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋ ਸਥਿਤੀਆਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਿਹੜੇ ਕੇਸ 1948 ਦੇ ਐਕਟ XLVII ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 8 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਿਠਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੱਕ ਸੀਮਾ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਧਾਰਾ 36(a) ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀ ਇਹਨਾਂ ਧਾਰਾ 8(ਬੀ) 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾ ਤਾਂ ਹੀ ਵਧਾਈ ਗਈ ਸੀ ਜੇਕਰ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਯਾਨੀ ਕਿ 18 ਦਸੰਬਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਅਵਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1950

ਇਸ ਲਈ ਸਧਾਰਨ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ 1948 ਦੇ ਐਕਟ XLVII ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ 'ਤੇ ਐਕਟ, 1951 ਦੇ LXX ਦੀ ਧਾਰਾ 36(a) ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਉਸਦਾ ਦਾਅਵਾ ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 36(ਏ) ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਅਨੁਸਾਰ ਰੋਕਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪ੍ਰੋ ਮੁਲਗੋਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 18 ਦਸੰਬਰ 1950, ਅਤੇ ਉਹ ਮਿਤੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਾਅਦਾ ਨੋਟ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ 15 ਸਤੰਬਰ 1949 ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 1948 ਦੇ ਐਕਟ XLVII ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਸੂਟ ਵਿਰਾਨਵਤੀ ♦ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਚਾਰ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ' ਕੇਸ ਹਨ , ਅਰਥਾਤ- ਗੁਲਾਬ ਅਤੇ ਸੰਘ

- (a) ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਖੋਸਲਾ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਦਾਅਵੇ। ਉਜਾੜੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਜੇ.
- (b) ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਗੈਰ- ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮੇ;
- (c) ਗੈਰ-ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਗੈਰ-ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮੇ; ਅਤੇ
- (d) ਵਿਰੁੱਧ ਗੈਰ-ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ।

ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀ (ਸੀ) ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜ਼ਿਠਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਹਿਲੀਆਂ ਦੋ ਕਿਸਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ (ਬੀ) ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਦੋਂ ਹੀ ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਚਾਰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੇਕਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਿਸੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 4 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਫੋਰਮ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ

ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲੈਣਦਾਰ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੋਵੇਂ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਵਾਅਦਾ-ਨੋਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਧਾਰਾ 8 (ਏ) ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 8(ਬੀ) ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਅਵਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਸ਼ੁੱਧ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ 1948 ਦੇ ਐਕਟ XLVII ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਵਧਾਈ ਗਈ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1950 ਦੇ ਐਕਟ LXVIII ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ 1951 ਦੇ ਐਕਟ LXX ਦੀ ਧਾਰਾ 36(a) ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਸਹੀ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਿਜ ਕਰਦਾ/ਕਰਦੀ ਹਾਂ, ਪਰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ